

Personal Characteristics of Thammasat Students Supporting Group Working

Nuthathai Kanthapong¹, Phairoat kanthapong², Natnicha Pannipa³

Faculty of Education, Kasetsart University, Thailand¹

Faculty of Education, Chandrakasem Rajabhat University, Thailand²

Faculty of Education, Mahachulalongkornrajavidyalaya University, Thailand³

E-mail: Nuthathaina@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0003-3104-5538>

E-mail: Phairoat.kan64@gmail.com, <https://orcid.org/0009-0004-2286-9740>

E-mail: Ploy_t_p@hotmail.com, <https://orcid.org/0009-0007-4958-814X>

Received 29/02/2024

Revised 25/05/2024

Accepted 14/07/2024

Abstract

Background and Aims: Personal characteristics of Thammasat students supporting group work. Assessing the quality of teamwork skills in each individual is fundamental, serving as a baseline for future improvement and adjustments. The objective of the research is to study the collaborative working abilities of students, with the aim of understanding and enhancing these skills for future endeavors.

Methodology: The study focused on a sample group consisting of 201 students from the Faculty of Science and Technology, majoring in Computer Science at Thammasat University. The data collection tool utilized in this research was a questionnaire. The research approach employed was descriptive research, where data was gathered through the administration of the questionnaire and subsequently analyzed. The study aimed to investigate the collaborative working abilities of the participants in the context of their interactions with others.

Results: The results of the analysis of the ability to work collaboratively with others include aspects such as positive thinking, bright and cheerful smiles, genuine mutual support, team harmony, good interpersonal relationships, and clear communication. (1) The result of Thammasat students that is conducive to working with others Classified by personal characteristics Students of different genders Will have the ability to work with others differently but not all different in all areas There are only some areas that are different. That is, having good relations Differences in statistical significance at the level of 0.05, which is according to the assumptions set (2) The effect of Thammasat students that is conducive to working with others Classified by personal

characteristics Students of different educational levels There is no difference in ability to work with others. Which is not according to the assumptions set (3) Thammasat students most can work with others. Overall, in good relations 76.44 percent.

Conclusion: The ability to work collaboratively with others requires a relationship built on effective communication, mutual empathy, trust in working together, acceptance of others' opinions, active participation, acknowledgment of others' mistakes, and understanding of others' actions. In essence, having strong interpersonal relationships, with the highest average in this aspect, is crucial for working effectively with others. This will contribute positively to future collaborations, making it a vital aspect of teamwork. On the positive thinking aspect, individual perspectives on positivity may vary, as it is a personal characteristic that is not as easily conveyed as in other areas. Therefore, the positive thinking aspect of each person tends to differ based on individual traits.

Keywords: Personal Characteristics; Viewing the World Positively; Smiling; Providing Assistance; fostering Unity; Maintaining Good Relationships; Clear Communication

ลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษาธรรมศาสตร์ที่เอื้อต่อการทำงานร่วมกับผู้อื่น

นัทธทัย กันทอง¹, ไพโรจน์ กันทอง², ณัฐนิชา ปัญญา³

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์¹

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม²

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย³

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะนำมาใช้ในการทำงาน โดยประเมินคุณภาพความสามารถในการทำงานของในแต่ละบุคคลขั้นต้น และเป็นการประเมินพื้นฐานเพื่อนำไปสู่เงื่อนไขในการปรับปรุงและแก้ไขในอนาคต โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น 2) เพื่อเปรียบเทียบลักษณะส่วนบุคคลกับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น

ระเบียบวิธีการวิจัย: กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 201 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามแล้วทำการวิเคราะห์ โดยมุ่งศึกษาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ผลการวิจัย: ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ประกอบด้วย ด้านคิดแต่ทางบวก, ด้านยิ้มแย้มแจ่มใส, ด้านจริงใจให้กัน, ด้านสมานสามัคคี, ด้านมีสัมพันธที่ดี, ด้านการสื่อสารชัดเจน ซึ่งผลการวิเคราะห์ได้แก่ (1) ผลของนักศึกษาธรรมศาสตร์ที่เอื้อต่อการทำงานร่วมกับผู้อื่น จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน จะมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นแตกต่างกันแต่ไม่แตกต่างกันในทุกด้าน มีเพียงบางด้านเท่านั้นที่แตกต่างกัน คือด้านมีสัมพันธที่ดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นดังสมมติฐานที่ตั้งไว้ (2) ผลของนักศึกษาธรรมศาสตร์ที่เอื้อต่อการทำงานร่วมกับผู้อื่น จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นดังสมมติฐานที่ตั้งไว้ (3) นักศึกษาศาสตร์ ส่วนใหญ่มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยรวมในด้านสัมพันธที่ดี ร้อยละ 76.44 โดยพบว่า ด้านมีสัมพันธที่ดีมีคะแนนรวมสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 64.46 รองลงมาคือ ด้านสมานสามัคคี คิดเป็นร้อยละ 76.20 ด้านยิ้มแย้มแจ่มใส คิดเป็นร้อยละ 76.13 ด้านจริงใจให้กัน คิดเป็นร้อยละ 71.86 ด้านการสื่อสารชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 68.40 และ ด้านคิดแต่ทางบวกมีคะแนนรวมน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 64.46

สรุปผล: ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นนั้นต้องมีสัมพันธภาพในการสื่อสารไม่ว่าจะเป็น ความเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน, ความไว้วางใจกันในการทำงาน, การยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่น, การมีส่วนร่วมในการทำงาน, การยอมรับความผิดพลาดของผู้อื่น, การทำความเข้าใจในการปฏิบัติของผู้อื่น กล่าวคือในด้านสัมพันธที่ดี

ที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดนั้นเป็นสิ่งที่บุคคลส่วนใหญ่มีในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งในด้านนี้จะส่งผลที่ดีในการทำงานต่อไปในอนาคตได้ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากในการทำงาน ส่วนด้านคิดแต่ทางบวก เพราะในด้านคิดแต่ทางบวกนั้นเป็นความคิดส่วนบุคคลที่ไม่สามารถถ่ายทอดให้เห็นได้ชัดเจนเหมือนดังในด้านอื่นๆ ดังนั้นด้านคิดแต่ทางบวกของแต่ละบุคคลล้วนแตกต่างกันไปตามลักษณะส่วนบุคคล

คำสำคัญ : ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น; การมองโลกในแง่บวก; การยิ้ม; ความช่วยเหลือ; ความสามัคคี; การมีสัมพันธ์ที่ดี; การสื่อสารชัดเจน

บทนำ

ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นสิ่งสำคัญที่พึงมีในการทำงานในทุกระดับและเป็นสิ่งที่จำเป็นในปัจจุบันและในอนาคตอย่างปฏิเสธไม่ได้ว่าการทำงานร่วมกับผู้อื่นนั้น เป็นทักษะสำคัญในชีวิตที่บุคคลพึงมีในการทำงาน ซึ่งการทำงานนั้นไม่สามารถทำงานได้เพียงลำพังได้ โดยต้องอาศัยการประสานงานกับบุคคลอื่นๆ โดยเริ่มจากการสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น โดยอาศัยการปรับตัวในหลายๆด้าน ซึ่งเป็นปัจจัยหลักในการทำงานประสานงานให้บรรลุตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่วางไว้

โดยในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ความสามารถในการทำงานในแต่ละบุคคลล้วนแตกต่างกันไปในการทำงานของในแต่ละภาค แผนก หน่วยงาน ตามความถนัดและสิ่งที่ได้รับมอบหมายให้พึงกระทำ แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นทักษะที่ควรมีคือ การประสานงานร่วมกับผู้อื่นเพราะเป็นหัวใจสำคัญในการทำงาน ที่จะสามารถประสานงานในแต่ละบุคคลแต่ละภาค แต่ละหน่วย ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้ และให้เกิดปัญหาในการทำงานน้อยที่สุด หรือไม่ให้เกิดปัญหาในการทำงาน เกี่ยวกับความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นนั้นอาจขึ้นอยู่กับหลายปัจจัยในการทำงานรวมถึงการประพัตติตนไปในแนวทางตามลักษณะนั้นๆ โดยความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกันไป โดยขึ้นอยู่กับด้าน P-S-Y-C-H-O ทั้งหมด6 ด้าน ในแต่ละบุคคล โดยจุดมุ่งหมายของงานวิจัยนี้จะเล็งผลในด้านการพัฒนาตนเองในความสามารถในการทำงานกับผู้อื่นมากขึ้น

หากกล่าวถึงทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่นหรือความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นนั้น ในรายบุคคลมีทั้งความถนัดด้านการทำงานกลุ่มและทำงานเดี่ยว โดยอาศัยทักษะในด้านที่ตนถนัดในการทำงานนั้นๆให้สำเร็จลุล่วงไปได้โดยดี แต่ในการทำงานในที่ทำงาน ต้องอาศัยความสามารถในการงานร่วมกับผู้อื่นเป็นอย่างมากเพราะถือเป็นหัวใจหลักสำคัญเลยก็ว่าได้ ดังนั้นจึงต้องมีการฝึกฝน ปรับปรุงทักษะ พัฒนาตนเอง ปรับทัศนคติ มุมมอง แนวคิด การมองโลกในด้านบวก หรือด้านอื่นๆที่ทำให้สามารถเข้ากับคนอื่นได้ โดยในแต่ละคนนั้นจะมีพื้นฐานในแต่ละมุมมองต่างกันเป็นทุนเดิมหากแต่ยังไม่ได้รับการประเมินว่าอยู่ในระดับใด โดยจะมีการปรับปรุงพัฒนาตนเองในด้านนั้นๆตามที่ประเมินได้หากรู้ความบกพร่องในด้านนั้นๆ เพื่อพัฒนาในอนาคต

ดังนั้นความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากที่จะนำมาใช้ในการวิจัย โดยประเมินคุณภาพความสามารถในการทำงานของในแต่ละบุคคลขั้นต้น และเป็นการประเมินพื้นฐานเพื่อนำไปสู่เงื่อนไขในการปรับปรุงและแก้ไขในอนาคต หากทราบสิ่งที่ตนเองบกพร่องนั่นเอง โดยการนำความสามารถในแต่ละด้านมาประเมินเพื่อหาความบกพร่องและความถนัดในด้านนั้นๆว่ามีค่าน้อยเพียงใด เพื่อจะสามารถส่งเสริมด้านถนัดและนำด้านที่ไม่ถนัดมาส่งเสริมปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น
- 2) เพื่อเปรียบเทียบลักษณะส่วนบุคคลกับปัจจัยที่เอื้อต่อการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น

การทบทวนวรรณกรรม

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่เอื้อต่อการทำงานร่วมกับผู้อื่นมีวรรณกรรมที่สอดคล้องได้ดังนี้

1) ข้อมูลทั่วไปความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

สุทธิชัย ปัญญโรจน์ (2561) ในการทำงานร่วมกันในองค์กร หากองค์กรใดสามารถสร้างทีมได้เข้มแข็ง องค์กรนั้นจะเจริญก้าวหน้ากว่าองค์กรที่เกิดการแตกแยกกัน ซึ่งหลักในการทำงานเป็นทีมที่ดีได้ต้องมีองค์ประกอบดังนี้

1) เป้าหมาย กล่าวคือ การทำงานเป็นทีมผู้ทำงานจะต้องมีเป้าหมายส่วนตัวและเป้าหมายของทีมสอดคล้องกัน เช่น การขายประกันชีวิตบริษัททุกแห่งย่อมมีเป้าหมายรายปี รายไตรมาส รายเดือน นักบริหาร ตัวแทนหรือทีมงานก็เช่นกัน ย่อมจะต้องมีเป้าหมาย รายปี รายไตรมาส รายเดือน ให้สอดคล้องกับของ บริษัทจึงจะทำให้การทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2) บทบาท ของผู้นำทีมและผู้ตาม ถ้าหากองค์กรใดมีผู้นำทีมที่เก่ง และมีผู้ตามที่เก่ง องค์กรนั้นก็จะมีเจริญก้าวหน้าไปข้างหน้า ซึ่งหลักในการทำงานร่วมกันเป็นทีมย่อมต้องมีความขัดแย้งกันเป็นธรรมดา ผู้นำทีมจะต้องเป็นนักบริหารความขัดแย้ง ในการทำงานของทีมอาจจะต้องใช้ขบวนการทำงานโดยหาความร่วมมือกับทีมงานมากขึ้น เช่น การจัดกิจกรรมระดมสมอง, มีการจัดการประชุมเป็นประจำ, มีการทำกิจกรรมร่วมกันของทีมงานเช่นการจัดกิจกรรม สัมมนา งานเลี้ยงสังสรรค์ประจำปี เพื่อให้ทีมงานเกิดความผูกพันกันในทีม สอดคล้องกับ สาวินีย์ หวายนันท์ (2558) พบว่า ด้านที่มีระดับการทำงานเป็นทีม จากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการมอบหมายงานตามบทบาทหน้าที่ด้านการกำหนดภารกิจและ เป้าหมายของทีมงาน ด้านการสื่อสารกันอย่างเปิดเผย ด้านการกระจาย

ความเป็นผู้นำ และด้านการตัดสินใจร่วมกัน และอ้อมจันทร์ ภิรมย์ราช (2557) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำงานเป็นทีมของบุคลากร ได้แก่ ด้านเป้าหมาย ด้านบทบาท และด้านสภาพแวดล้อมของทีมงาน

3) กระบวนการทำงาน เป็นสิ่งที่สำคัญในการทำงาน หากว่ามีกระบวนการทำงานที่ดี เป็นระบบ เป็นระเบียบ ก็จะช่วยประหยัดเวลา ประหยัดค่าใช้จ่ายๆ ขององค์กรได้มาก เช่น สมัยก่อนคนรับจ้างแบกน้ำขายตามหมู่บ้านซึ่งเหนื่อยมาก กว่าจะได้ค่าแรงงาน แต่พอมีคนจัดระบบน้ำประปาขึ้น ทำให้เกิดความสะดวกสบาย ทำให้ใช้แรงงานน้อยลง ดังนั้น การแสวงหากระบวนการทำงานจะทำให้ประหยัดสิ่งต่างๆ และทำให้การทำงานง่ายขึ้น สำหรับในยุคปัจจุบัน เรามีเทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามาช่วยจึงทำให้กระบวนการทำงานมีความทันสมัย รวดเร็ว ยิ่งขึ้น สาวินีย์ ทวยจันทร์ (2558) ด้านการมอบหมายงานตามบทบาทหน้าที่ด้านการกำหนดภารกิจและ เป้าหมายของทีมงาน ด้านการสื่อสารกันอย่างเปิดเผย ด้านการกระจายความเป็นผู้นำ และด้านการตัดสินใจร่วมกัน

4) ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงในการทำงานเป็นทีม ความสัมพันธ์ในทีมงานจะต้องมีการติดต่อสื่อสารกัน ต้องมีการเชื่อมโยงกันในทีม เรื่องของมนุษย์สัมพันธ์จึงมีความสำคัญในการทำงานร่วมกัน เพราะการทำงานเป็นทีม เราต้องทำงานกับคน ไม่ใช่ทำงานกับเครื่องจักร

5) การเสริมสร้างกำลังใจ ก็เป็นสิ่งที่ควรต้องมี เพราะคนเรามักทำงานหรือไม่ทำงาน โดยส่วนใหญ่แล้วมักจะต้องมีแรงกระตุ้น ไม่ว่าจะเป็นเงินทอง ชื่อเสียง เกียรติยศ ศักดิ์ศรี ฯลฯ คนที่ดูแลองค์กรไม่ว่าจะเป็นงานบุคคล ก็ควรจะมีการเสริมสร้างกำลังใจ โดย อาจมีรางวัลมอบให้เมื่อทีมงานหรือหน่วยงานใดทำงานได้ถึงเป้าหมาย อาจจะต้องจัดการแข่งขัน หากว่าองค์กรนั้นเป็นบริษัทที่มีการแข่งขันในการขายสูง อาจจะต้องแบ่งคนเป็นทีมๆ แล้วจัดการแข่งขันการขายขึ้น ก็จะช่วยให้เกิดการกระตุ้นการทำงานได้อีกวิธีหนึ่ง

สำหรับทีมงานที่มีประสิทธิภาพควรมีลักษณะ กล่าวคือ ต้องมีเป้าหมายร่วมกัน มีความไว้วางใจใจกัน ร่วมกันฝ่าฟันปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น มีการพัฒนาตนเองและทีมงานตลอดเวลา มีความสามัคคี

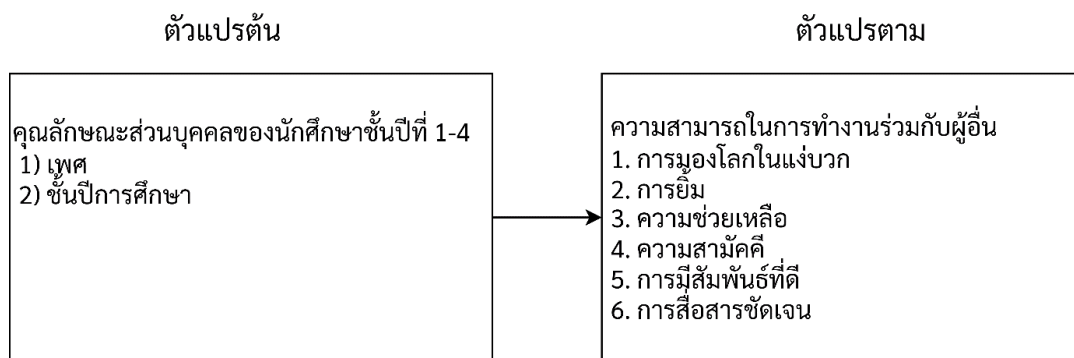
2) ความหมายและคุณลักษณะเกี่ยวกับการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ราชินทร์ ประสิทธิ์ (2559) กล่าวว่า ในการทำงานไม่สามารถทำงานเพียงลำพังคนเดียวได้ ต้องมีการประสานงานกับบุคคลอื่นๆ ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการดำเนินงาน ซึ่งการประสานงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์จะต้องเริ่มจากการสร้างสัมพันธ์ที่ดี ต้องรู้จักปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น จึงจะช่วยให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี แต่ก็มีบางคนที่ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ ซึ่งก็ส่งผลทำให้เกิดปัญหาในการทำงานตามมา และอาจส่งผลกระทบต่อถึงคุณภาพของงานอีกด้วย ดังนั้นพฤติกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่นนั้นเป็นสิ่งที่ทุกคนควรมี อาจจะได้ด้วยการฝึกฝน ปรับทัศนคติ มุมมอง แนวคิด มองโลกในแง่บวก หรือด้านอื่นๆ เพื่อให้ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ สอดคล้องกับ วรรณ อาภา (2557) พบว่าภาพรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการกำหนดภารกิจและเป้าหมายของทีมงาน ด้านการมอบหมายงานตามบทบาทหน้าที่

ด้านการตัดสินใจร่วมกัน ด้านการสื่อสารกันอย่างเปิดเผย และด้านการกระจายความเป็นผู้นำ ตามลำดับ และศิริ นาด ราชคำ (2557) พบว่า ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน การแลกเปลี่ยนความรู้และการทำงานเป็นทีมอยู่ในระดับมาก ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนมีความสัมพันธ์โดยตรงต่อการแลกเปลี่ยนความรู้ และการทำงานเป็นทีม ในขณะที่การแลกเปลี่ยนความรู้และการทำงานเป็นทีมไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงาน

สรุปว่า การทำงานร่วมกับผู้อื่นให้ประสบผลสำเร็จได้นั้น ควรเริ่มต้นจากการมองตนเองและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองให้เป็นคนที่มองโลกในแง่ดี การยิ้มแย้มแจ่มใสอยู่เสมอ และมีความจริงใจในการให้ความช่วยเหลือ การประนีประนอม การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้อื่น รวมทั้งการให้ข้อมูลที่ชัดเจน ซึ่งพฤติกรรมต่าง ๆ เหล่านี้ย่อมจะทำให้มีเสน่ห์และ สร้างความประทับใจที่ดีกับบุคคลอื่นที่คุณต้องทำงานร่วมด้วย

กรอบแนวคิดการวิจัย

แผนภาพที่1 กรอบแนวคิดการวิจัยความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามแล้วทำการวิเคราะห์ โดยมุ่งศึกษาความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาปริญญาตรีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ จำนวน 404 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักศึกษาปริญญาตรีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ จำนวน 201 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยด้วยการ

ใช้สูตรของ สูตรของเครชี และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970 อ้างใน อีรวิทย์เอกะกุล, 2543) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นที่ 95% และได้ทำการสุ่มตัวอย่าง แบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) แบบเป็นสัดส่วน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 4 กลุ่มจาก 4 ชั้นปี ตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละชั้นปี ซึ่งมีกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะต่างกัน จากนั้นคำนวณหาขนาดตัวอย่างจาก 4 ชั้นปีตามสัดส่วนของประชากรให้ได้กลุ่มตัวอย่างครบตามเกณฑ์ที่กำหนด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย: เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลศึกษาครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งมีทั้งหมด 6 ด้าน การมองโลกในแง่บวก, การยิ้ม, ความช่วยเหลือ, ความสามัคคี, การมีสัมพันธที่ดี, การสื่อสารชัดเจน แบบสอบถามนี้มีลักษณะแบบเลือกตอบ (Check List) แบบมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) มี 4 ระดับ
เก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ จำนวน 201 คน โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษา ด้วยตนเอง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

- 1) สถิติบรรยาย ประกอบด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ(Percentage) ค่าเฉลี่ย(Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน(Standard Deviation) ค่าสูงสุด(Maximum) และค่าต่ำสุด(Minimum)
- 2) สถิติอนุมาน ประกอบด้วย (1) การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นระหว่างเพศ ใช้ t-test และ (2) การทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นระหว่างชั้นปี ใช้ One-way ANOVA

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 73.6 เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 26.4 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่1 คิดเป็นร้อยละ 29.9 รองลงมาเป็นชั้นปีที่4 คิดเป็นร้อยละ 24.9 ชั้นปีที่3 คิดเป็นร้อยละ 23.9 และน้อยที่สุดชั้นปีที่2 คิดเป็นร้อยละ 13.3

ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
ตารางที่ 1 ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ความสามารถ ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	คะแนน เต็ม	$\bar{x}$	ร้อยละ	S.D.	Max	Min
1. ด้านคิดแต่ทางบวก	15	9.66	64.46	2.36	15.00	.00
2. ด้านยิ้มแย้มแจ่มใส	15	11.42	76.13	2.57	15.00	.00
3. ด้านจริงใจให้กัน	15	10.78	71.86	2.51	15.00	.00
4. ด้านสมานสามัคคี	15	11.43	76.20	2.35	15.00	.00
5. ด้านมีสัมพันธที่ดี	18	13.76	76.44	2.83	18.00	.00
6. ด้านการสื่อสารชัดเจน	15	10.26	68.40	2.83	15.00	.00

ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น พบว่า ด้านมีสัมพันธที่ดีมีคะแนนรวมสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 76.44 รองลงมาคือ ด้านสมานสามัคคี คิดเป็นร้อยละ 76.20 ด้านยิ้มแย้มแจ่มใส คิดเป็นร้อยละ 76.13 ด้านจริงใจให้กัน คิดเป็นร้อยละ 71.86 ด้านการสื่อสารชัดเจน คิดเป็นร้อยละ 68.40 และ ด้านคิดแต่ทางบวกมีคะแนนรวมน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 64.46

1) ด้านคิดแต่ทางบวก ในหัวข้อ 1.2 สามารถเรียนรู้จากอารมณ์ของตนเอง ที่ช่วยให้รู้สึกสบายใจกับตนเอง มีพฤติกรรมที่ทำให้เป็นประจำสูงสุด ร้อยละ 26.36% รองลงมาคือ 1.1.เมื่อเจอสถานการณ์เลวร้าย ท่านสามารถที่จะผ่านไปได้ร้อยละ 25.87% 1.5.มีทางเลือกอยู่เสมอ ร้อยละ 24.37% 1.4.หลีกเลี่ยงที่เปรียบเทียบกับตนเองกับผู้อื่นร้อยละ 17.91% เรียงลงมาตามลำดับและ 1.3.ความมั่นใจในตนเองที่ทำให้การทำงานสำเร็จลุล่วงได้ มีพฤติกรรมที่ทำให้เป็นประจำน้อยที่สุด ร้อยละ 14.92%

2) ด้านยิ้มแย้มแจ่มใส ในหัวข้อ 2.4.ท่านมอบรอยยิ้มเมื่อแสดงความยินดีกับผู้อื่น ร้อยละ 63.68% รองลงมาคือ 2.2. ท่านคิดว่าการสร้างรอยยิ้มเป็นการสื่อสารที่ง่ายที่สุด ร้อยละ 53.73% 2.1.ท่านใช้รอยยิ้มเป็นเครื่องมือสร้างมิตรภาพ ร้อยละ 51.74% 2.5.ท่านจะแสดงความคิดเห็นต่อเพื่อนร่วมงานโดยมีรอยยิ้มอย่างเป็นมิตร ร้อยละ 38.30% เรียงลงมาตามลำดับและ 2.3.ท่านสามารถยิ้มได้ เมื่อเกิดปัญหาขึ้น มีพฤติกรรมที่ทำให้เป็นประจำน้อยที่สุด ร้อยละ 18.90%

3) ด้านจริงใจให้กัน ในหัวข้อ 3.2. เมื่อพบข้อผิดพลาดท่านจะร่วมปรับปรุง แก้ไข อย่างเต็มความสามารถ มีพฤติกรรมที่ทำให้เป็นประจำสูงสุด ร้อยละ 42.28% รองลงมา คือ 3.1.ท่านมีความพร้อมที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและ

กันด้วยความเต็มใจ ร้อยละ 39.30% 3.4.เมื่อเกิดปัญหาหรืออุปสรรคในการทำงาน ท่านจะเผชิญปัญหาร่วมกับผู้อื่นเสมอ ร้อยละ 32.33% 3.3.ท่านมีการตรวจสอบ ตรวจสอบ ในการทำงานของท่านและท่านอยู่เสมอ ร้อยละ 27.86% เรียงลงมาตามลำดับและ 3.5.ท่านยินดีอาสา ที่จะช่วยเหลือท่านอื่นด้วยความเต็มใจแม้จะไม่ใช่งานของท่านก็ตาม มีพฤติกรรมที่ทำ เป็นประจำน้อยที่สุด ร้อยละ 22.38%

4) ด้านสมานสามัคคี ในหัวข้อ 4.1.ท่านพยายามไม่ให้มีเรื่องบาดหมางกับผู้อื่นในระหว่างการทำงาน มีพฤติกรรมที่ทำเป็นประจำสูงสุด ร้อยละ 58.20% รองลงมา คือ 4.2.ท่านไม่พูดให้ร้ายคนอื่นหรือพูดให้ผู้อื่นเจ็บช้ำน้ำใจ ร้อยละ 39.80% 4.5.ท่านไม่เอาเปรียบผู้อื่น เห็นแก่ส่วนรวม ร้อยละ 38.30% เรียงลงมาตามลำดับและ 4.4.ท่านให้อภัยผู้อื่นเมื่อเกิดข้อผิดพลาด และ 4.3.ท่านไม่เปรียบเทียบตนเองกับผู้อื่นในขณะที่ทำงานร่วมกัน มีพฤติกรรมที่ทำเป็นประจำน้อยที่สุด ร้อยละ 33.33%

5) ด้านมีสัมพันธที่ดี ในหัวข้อ 5.3.ท่านมีการยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่น มีพฤติกรรมที่ทำเป็นประจำสูงสุด ร้อยละ 45.27% รองลงมา คือ 5.4.ท่านมีส่วนร่วมในการทำงาน ร้อยละ 43.28% 5.1.ท่านมีความเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน ร้อยละ 36.31% 5.5.ท่านยอมรับความผิดพลาดของผู้อื่น ร้อยละ 35.32% 5.6.ท่านทำความเข้าใจในการปฏิบัติของผู้อื่น ร้อยละ 34.82% เรียงลงมาตามลำดับและ 5.2. ท่านมีความไว้วางใจกันในการทำงาน มีพฤติกรรมที่ทำเป็นประจำน้อยที่สุด ร้อยละ 31.84%

6) ด้านการสื่อสารชัดเจน ในหัวข้อ 6.4.ท่านเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ มีพฤติกรรมที่ทำเป็นประจำสูงสุด ร้อยละ 37.31% รองลงมา คือ 6.1. ท่านมีการเตรียมตัวก่อนพูดคุย ด้วยการฝึกฟัง ร้อยละ 30.34% 6.5.ท่านมีการตั้งเป้าหมายในการพูดคุย ร้อยละ 29.85% 6.3.ท่านเตรียมตัวก่อนการพูดคุยด้วยการหาข้อมูลให้เพียงพอต่อการคุย ร้อยละ 27.86% เรียงลงมาตามลำดับและ 6.2. ท่านมีการเตรียมตัวก่อนพูดคุย ด้วยการฝึกถาม มีพฤติกรรมที่ทำเป็นประจำน้อยที่สุด ร้อยละ 20.39%

ผลการวิเคราะห์การทดสอบสมมติฐานการวิจัยความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคลได้แก่ เพศ และระดับการศึกษาชั้นปริญญาตรี พบว่า (1) เพศ นักศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่มีเพศแตกต่างกัน มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นแตกต่างกัน ด้านคิดแต่ทางบวก ด้านยิ้มแย้มแจ่มใส ด้านจริงใจให้กัน ด้านสมานสามัคคี ด้านการสื่อสารชัดเจน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านมีสัมพันธที่ดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ (2) ระดับการศึกษาชั้นปริญญาตรี มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านที่มีสัมพันธที่ดี ซึ่งราชินทร์ ประสิทธิ์ (2559) กล่าวว่า การประสานงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ จะต้องเริ่มจากการสร้างสัมพันธที่ดี ต้องรู้จักปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น จึงจะช่วยให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี ดังนั้นพฤติกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่นนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกคนควรมี อาจจะด้วยการฝึกฝน ปรับทัศนคติ มุมมอง แนวคิด มองโลกในแง่บวก หรือด้านอื่นๆ เพื่อให้ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เพราะความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นนั้นต้องมีสัมพันธภาพในการสื่อสารไม่ว่าจะเป็น ความเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน, ความไว้วางใจซึ่งกันและกันในการทำงาน, การยอมรับความคิดเห็นของบุคคลอื่น, การมีส่วนร่วมในการทำงาน, การยอมรับความผิดพลาดของผู้อื่น, การทำความเข้าใจในการปฏิบัติของผู้อื่น กล่าวคือในด้านสัมพันธที่ดี ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดนั้นเป็นสิ่งที่บุคคลส่วนใหญ่มีในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งในด้านนี้จะส่งผลที่ดีในการทำงานต่อไปในอนาคตได้ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากในการทำงาน สอดคล้องกับ นวรัตน์ วิทยาคม (2559) พบว่านักศึกษาได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่นและนำมาปรับใช้ในการทำงานได้ดีขึ้นอยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และแก้วสุข เกษมสุข(2557) โดยรวมอยู่ในระดับมากในทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ การยอมรับนับถือ รองลงมาคือ ด้านการมีปฏิสัมพันธ์ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการสื่อสารอย่างเปิดเผย

จากงานวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันนั้นความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น อาจเป็นไปตามปัจจัยอื่นๆที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ นักศึกษาที่มีเพศต่างกัน จะมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นแตกต่างกันแต่ไม่แตกต่างกันในทุกด้าน มีเพียงบางด้านเท่านั้นที่แตกต่างกัน คือด้านมีสัมพันธที่ดีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นดังสมมติฐานที่ตั้งไว้

ระดับการศึกษาที่ไม่ส่งผลต่อความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นนั้น อาจเกิดจากปัจจัยอื่นๆมาประกอบด้วย นักศึกษาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นดังสมมติฐานที่ตั้งไว้

ทัศนคติ มุมมอง หรือความคิด เป็นสิ่งสำคัญ เพราะถ้าคุณมีทัศนคติ มุมมองความคิดที่ดีแล้วนั้นก็ย่อมส่งผลทำให้คุณมีพฤติกรรมที่ดีตามด้วยเช่นกัน แต่หากคุณมีทัศนคติในเชิงลบ คุณก็จะมีพฤติกรรมที่ไม่อยากให้ความร่วมมือใดๆ นินทาว่าร้าย ก้าวร้าว หรือพฤติกรรมอื่นๆ ซึ่งต่างๆเหล่านี้ก็จะส่งผลทำให้คุณไม่มีความสุขกับการทำงาน สอดคล้องกับ กรวิภา งามวุฒิจิ๋ว (2559) ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานเป็นทีม มีความสัมพันธ์เชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 และเป็นความสัมพันธ์ระดับมากทุกด้าน ดังนั้นเพื่อให้สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ต้องปรับทัศนคติมุมมองความคิดของตนเองให้กว้าง มองโลกในทางบวกไว้เสมอ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านคิดแต่ทางบวก เพราะในด้านคิดแต่ทางบวกนั้นเป็นความคิดส่วนบุคคลที่ไม่สามารถ

ถ่ายทอดให้เห็นได้ชัดเจนเหมือนดังในด้านอื่นๆ ดังนั้นด้านคิดแต่ทางบวกของแต่ละบุคคลล้วนแตกต่างกันไปตามลักษณะส่วนบุคคล ด้วยเหตุผลนี้จึงส่งผลให้ด้านคิดแต่ทางบวกมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด

ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่แตกต่างกันตามเพศ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านคิดแต่ทางบวก ด้านยิ้มแย้มแจ่มใส ด้านจริงใจให้กับ ด้านสมานสามัคคี ด้านการสื่อสารชัดเจน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนด้านมีสัมพันธที่ดี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงว่า ลักษณะส่วนบุคคลด้านเพศต่อความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ในด้านมีสัมพันธที่ดี แตกต่างกัน และความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น จำแนกตามระดับการศึกษาชั้นปริญญาตรี ในรายด้าน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า ลักษณะส่วนบุคคลในการศึกษาต่อความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ ช่อฉัตร บุญเฉลิม(2557) พบว่าโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ส่วนการจำแนกตามตำแหน่งประสบการณ์ในการทำงาน และ ขนาดโรงเรียน พบว่า แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากงานวิจัยพบว่า ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่แตกต่างกันตรงกับทฤษฎีของ Bandura (2007) ซึ่งคือ ทฤษฎีความสามารถของตนเอง (Self Efficacy Theory) เป็นแนวคิดหนึ่งในทฤษฎีการเรียนรู้ทางปัญญาสังคม แบนดูรา เชื่อว่าพฤติกรรมของคนเราไม่ได้เกิดขึ้นและเปลี่ยนด้วย สิ่งแวดล้อมอย่างเดียว จะต้องมีการปัจจัยร่วม สิ่งที่จะกำหนดประสิทธิภาพของการแสดงออก ขึ้นอยู่กับการรับรู้ความสามารถของตนเองในสภาพการณ์นั้น นั่นคือ ถ้าบุคคลมีความเชื่อว่าตนเองสามารถอย่างไร ก็จะแสดงออกถึงความสามารถนั้นออกมา คนที่มีความเชื่อตนเองว่ามีความสามารถ จะมีความอดทนอดสาเห ไม่ท้อถอยและจะประสบความสำเร็จ ตรงกับงานวิจัยของ ราชินทร์ ประสิทธิ์ (2559) พบว่าพฤติกรรมการทำงานร่วมกับผู้อื่นนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญที่ทุกคนควรมี อาจจะด้วยการฝึกฝน ปรับทัศนคติ มุมมอง แนวคิด มองโลกในแง่บวก หรือด้านอื่นๆ เพื่อให้ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ และเมื่อได้รับความร่วมมือจากบุคคลอื่นๆ ก็ส่งผลทำให้มีความสุข สนุกกับงานที่ทำ และอาจส่งผลไปยังหน้าที่การงานได้อีกในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยเรื่อง “ลักษณะส่วนบุคคลของนักศึกษาระบบสองภาคเรียนที่เอื้อต่อการทำงานร่วมกับผู้อื่น” สามารถนำไปใช้ในการปรับปรุงแก้ไขได้ดังนี้

1) จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีเพศต่างกันนั้นความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น อาจเป็นไปตามปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

2) ระดับการศึกษาที่ไม่ส่งผลต่อความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นนั้น อาจเกิดจากปัจจัยอื่นๆ มาประกอบด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ในการเก็บข้อมูล ควรจะมีเครื่องมือในการเก็บข้อมูล หลายๆอย่างประกอบกัน ควรจะมีการเก็บข้อมูลแบบสังเกตด้วย เพื่อให้ได้พฤติกรรมที่แท้จริง
- 2) ควรจะมีการศึกษาสภาพแวดล้อมที่เป็นปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นของผู้อื่น

เอกสารอ้างอิง

- กรวิภา งามวุฒิวงศ์. (2559). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการทำงานเป็นทีม ภายในสำนักอำนวยการ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- แก้วสุข เกษมสุข. (2557). สภาพการทำงานเป็นทีมในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด.
- ช่อฉัตร บุญเฉลิม. (2557). พฤติกรรมการทำงานเป็นทีมของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ฉะเชิงเทรา เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนครินทร์.
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2543). ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. อุบลราชธานี: สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- นวรรตน์ วิทยาคม. (2559). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการ ทำงานร่วมกับผู้อื่นของนักศึกษา โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ ในรายวิชาการระบบปฏิบัติการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรอุตสาหกรรมมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ราชนิษฐ์ ประสิทธิ์ (2559). *P-S-Y-C-H-O* หลักในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข. Retrieved 29 April 2023, from: <http://www.acn.ac.th/articles/mod/forum/discuss.php?d=232>
- วรรณภา อาจหาญ. (2557). การพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานเป็นทีมของบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเกาะลันตา จังหวัดกระบี่. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- ศิรินาถ ราชคำ. (2557). ความสัมพันธ์ ระหว่างภาวะผู้นำ การแลกเปลี่ยนความรู้ การทำงานเป็นทีม กับผลการดำเนินงานของกลุ่ม OTOP กรณีศึกษากลุ่มสนุก (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร). วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.
- สัญลักษณ์ ธรรมสุวรรณ. (2560). การศึกษาความสัมพันธ์ของการคิดบวก ความคิดสร้างสรรค์ และการแก้ปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- สาวินีย์ ทวยจันทร์. (2558). *การทำงานเป็นทีมของเทศบาลตำบลคอนหัวฟ่อ อำเภอเมืองชลบุรี*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุทธิชัย ปัญญโรจน์. (2561). *การทำงานเป็นทีมให้ประสบผลสำเร็จ ต้องมีองค์ประกอบดังนี้*. Retrieved 29 April 2023, from: <https://www.up-2be.com/การทำงานเป็นทีม>
- อ้อมจันทร์ ภิรมย์ราช. (2557). *แนวทางพัฒนาการทำงานเป็นทีมของบุคลากรระดับท้องถิ่นในเขตอำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- Bandura, A. (2007). Albert Bandura. In G. Lindzey & W. M. Runyan (Eds.), *A history of psychology in autobiography*, Vol. 9, pp. 43–75). American Psychological Association. <https://doi.org/10.1037/11571-002>
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.

